

de start van de bestandsinventarisatie voor de nabije toekomst gepland.

Hierbij wens ik volgende bemerking te maken.

Het opstellen van beheersplannen vóór 1990 werd zeer gedetailleerd geregeld door een dienstorder van 1971. Sinds de publicatie van het Bosdecreet ligt de nadruk bij het beheer van domeinbossen ondubbelzinnig op een natuurgericht en multifunctioneel bosbeheer. Het besluit van de Vlaamse regering van 4 december 1991 betreffende het vaststellen van de beheersplannen voor de bossen legt de procedure vast hoe een beheersplan moet worden goedgekeurd en hoe de inhoudstabel eruit ziet.

Gezien het wijzigende bosbeheer bleef er echter nog wat discussie over technische aspecten en over het afwegen van de verschillende functies van het bos. Daarom werd begin 1997 binnen de afdeling Bos en Groen van Aminal een werkgroep opgericht die een meer gedetailleerde beheersvisie uitwerkt voor de domeinbossen. Deze beheersvisie vertaalt onder andere het beleid inzake natuurgericht en multifunctioneel bosbeheer in meer concrete richtlijnen, legt de basis voor een moderne planningstechniek, voorziet in verwerking en beheer van gegevens in GIS-omgeving (Geografisch Informatiesysteem) en besteedt aandacht aan kwaliteitscontrole.

Op de begroting van dit jaar en van volgend jaar en in het ontwerpactieplan bosbouw werden middelen uitgetrokken om de beheersvisie projectmatig verder uit te werken en te implementeren.

De privé-bossen met goedgekeurd beheersplan (96 beheersplannen over 19.955 ha) vertegenwoordigen ongeveer 17 % van de totale oppervlakte privé-bos (117.110 ha).

Voor de meeste grote privé-boseigendommen (meer dan 10 ha) zijn beheersplannen opgesteld, zijn de eigenaars bezig met de opstelling, of worden de eigenaars geleidelijk aan in gebreke gesteld. Voor de zeer grote aantallen kleine bouseigendommen is er een probleem om de eigenaars van de percelen op te sporen en om de eigenaars te motiveren tot het opstellen van een gemeenschappelijk beheersplan.

Ervaring met privé-boseigenaars leert dat sensibilisering en educatie meer oplevert dan dwang. Daarom poogt de afdeling Bos en

Groen via proefprojecten met bosgroepen, eigenaars te stimuleren tot samenwerken. De bedoeling is te komen tot een nieuwe erkennings- en subsidiëringsregeling voor bosgroepen. Hierbij kan dan voor het volledige werkingsgebied van de bosgroep een beheersvisie worden opgesteld, met per boscomplex afspraken rond functieverlening van het bos. Hieraan kunnen dan de individuele beheersplannen worden getoetst.

5. Ingebrekestellingen per provincie :

Antwerpen : 292 eigenaars
Limburg : 12 eigenaars
Vlaams-Brabant : 8 eigenaars
Oost-Vlaanderen : 2 eigenaars
West-Vlaanderen : 2 eigenaars

Voor 22 eigenaars werd een beheersplan opgesteld door een deskundige in opdracht van het Bosbeheer, op kosten van deze eigenaars.

**Vraag nr. 416
van 16 september 1998
van de heer BART VANDENDRIESSCHE**

Milieuheffing – Procedure bij betwisting

Maatschappelijke uitsluiting doet zich voor in verschillende vormen, onder meer door moeilijke begrijpelijke communicatie vanuit de overheid. Het vestigen van aanslagen en heffingen nodigt geenszins uit tot nazicht, laat staan tot betwisting.

De berekening van de heffing op waterverbruik wordt als volgt voorgesteld aan de gebruiker :

"Heffing (1997) = GMV * 12*..."

1. Waarvoor staan Ks en Qw in deze formule ?
2. Waarom kan deze beslissing tot heffing enkel worden betwist bij gerechtsdeurwaardersexploot en niet met een aangetekende brief ?
3. Waarom moet het origineel van de berekening samen met het verzoekschrift worden neergelegd bij de griffie van het hof van beroep ?

Antwoord

1. Tot en met het heffingsjaar 1996 bepaalde het artikel 35quater § 1 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewa-

teren tegen verontreiniging dat de vuilvracht voor de gezinnen werd berekend volgens de formule : $N = 0,025 \times Q_w \times K_s$.

Hierin zijn :

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Q_w = het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het

heffingsjaar totaal gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m^3 ; ingeval de facturen het waterverbruik niet vermelden, wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij aangenomen dat Q_w gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 40 ;

K_s = voor natuurlijke personen wordt K_s vastgesteld volgens onderstaande tabel :

Q_w	≤ 50	51-100	101-150	151-200	201-300	301-400	401-500
K_s	0,20	0,40	0,60	0,70	0,85	0,90	0,95

Voor rechtspersonen is K_s gelijk aan 1.

Deze K_s -waarden waren van toepassing tot en met heffingsjaar 1996.

Vanaf het heffingsjaar 1997 wordt de vuilvracht voor de gezinnen berekend volgens de formule : $N = 0,025 \times Q_w$.

2. Iedereen kan tegen de milieuheffing schriftelijk bezwaar indienen binnen twee maanden na het versturen van het heffingsbiljet. De gemotiveerde beslissing van de ambtenaar wordt na onderzoek overgezonden aan de indiener van het bezwaarschrift.

De wijze waarop tegen deze beslissing hoger beroep kan worden aangetekend, werd vastgesteld in artikel 35quinquies decies § 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Hierin wordt bepaald dat tegen de beslissing genomen door de ambtenaar van de VMM, een voorziening kan worden ingediend bij het hof van beroep van het gebied waar het kantoor gelegen is, waar de belasting is of moet worden geïnd. De voorziening wordt ingesteld bij verzoekschrift dat ter griffie van het hof van beroep wordt afgegeven en bij gerechtsdeurwaardersexploot wordt betekend aan de ambtenaar van de VMM.

Het verzoekschrift en het originele exemplaar van de betekening moeten, op straffe van verval, binnen een termijn van 40 dagen, te rekenen van de kennisgeving van de beslissing van de ambtenaar van de VMM aan de heffings-

plichtige, ter griffie van het Hof van Beroep worden neergelegd.

3. De wijze waarop een verzoekschrift moet worden neergelegd is vastgelegd in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Artikel 35quinquies decies § 5 bepaalt dat de neerlegging van het verzoekschrift en van het originele exemplaar van de betekening, alsook de afgifte en de neerlegging van documenten bij ter post aangetekende brief mogen worden gedaan.

Artikel 35quinquies decies, waarin de beroepsmogelijkheden omschreven staan, is bovendien vergelijkbaar met de artikelen 377-391 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 132
van 29 juni 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

*Interculturele bemiddeling gezondheidszorg -
Evaluatie*

In 1991 werd door de Vlaamse regering het project "Interculturele bemiddeling in de gezondheidszorg" opgestart, waarbij Turkse en Marokkaanse vrouwen werden opgeleid en tewerkgesteld als